

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

Leden 2006

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Neděle 9:30

BOHOSLUŽBY

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 17,00 - 19,00

DOROST

Úterý 18,30 - 21,00

MLÁDEŽ

Středa 18,00 - 19,30

BIBLICKÁ HODINA

Pátek 18,00 - 20,00

ODROST

úřední hodiny faráře

PhDr. Lud'ka Rejchrt:

pondělí a pátek 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Verš na leden:

Já u pokoji lehnu i spáti budu; nebo ty, Hospodine, sám způsobíš mi bydlení bezpečné.

Žalm 4, 9 (K)

Tiráž

BRÁNA

XII. ročník, číslo 1 - leden 2006

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan

Grafická úprava: Jakub Čierný

Príspevky odevzdejte redakci nebo pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangnet.cz>

branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

NA ÚVOD

Vítáme vás na začátku roku 2006 irským novoročním přáním:

Abys zůstal ušetřen každého utrpení - to ti nepřeji,
ani to, aby tvá další cesta byla samá růže
a aby po tvé tváři neskanula žádná slza,
abys nezakusil nikdy žádnou bolest -
ne - nic z toho ti do nového roku nepřeji.
Vždyť slzy očišťují srdce,
utrpení zušlechťuje,
bolest a úzkost tě uvedou do společenství s Marií a Dítětem,
a jejich úsměv tě naplní důvěrou a útěchou.

Mé přání k tobě zní spíš takto:
Kéž bys byl vděčný a povždy uchovával ve svém srdci
drahocennou vzpomínku na dobré věci svého života,
abys vždy statečně obstál ve své zkoušce,
když tvrdě spočíne kříž na tvých ramenou,
když vrchol, k němuž nutno vystoupit,
se zdá nedosažitelný a světlo naděje mizí v tmách.

Abys Boží dary v tobě rostly
a celý rok ti pomáhaly vnášet radost, sílu
v duše těch, k nimž tě pojí láska.
Abys vždy měl přítele, který je opravdový
a je hoden tvého přátelství, který ti dodá důvěry,
když ti síly slábnou a nedostává se ti světla.
Abys vytrval vždy v bouřích a dosáhl tak výšin,

aby v radosti i v bolesti provázel tě stále
láskyplný úsměv vtěleného Slova
a aby tě s Pánem pojila vždy vroucí láska,
jak On si to s touhou přeje - kvůli tobě.

Nový vzhled Brány

Dostáváte do ruky první číslo jedenáctého ročníku Brány. Na první pohled poznáte, že se změnil vzhled poslední stránky. Stalo se tak vlivem Jakuba Čierného, jenž nabídl pomoc s grafickou úpravou časopisu. Dal se hned do práce a neodradila ho ani skutečnost, že je v současné době ve Finsku. Potíže s komunikací na dálku se však přece jen projevily a další kroky v nové úpravě nemohly být dotaženy do konce. Poznáte je až v příštím čísle.

Děkuji Jakobovi za jeho iniciativu a věřím, že mu jeho počítačnické nadšení vydrží. Nestává se každý den, že se někdo dobrovolně přihlásí k práci. RČ

Heslo pro rok 2006

Jozue 1,5b:

"Nenechám tě klesnout a neopustím tě."

Tato slova slyšel Jozue poté, co Mojžíš zemřel a na Jozua připadla role jeho následovníka a toho, kdo má dokončit úkol vysvobození Božího lidu.

Toto zaslíbení zaznělo tehdy, když již poutníci měli za sebou zkušenost s Božím jednáním. Věděli, co znamená být Bohem spatřen, osloven a vysvobozován.. Věděli, že i když měli Mojžíše před očima, mnohokrát záleželo právě na jejich víře a na skutečnosti, že Bohu záleží na každém z nich. Ve chvíli, kdy zaznělo toto zaslíbení, již mohli být dost dobře ujištěni o tom, že není žádná tragedie, když je jeden předák střídán druhým. Mohli už dobře vědět o tom, že naopak by bylo tragédií, kdyby se Bůh - záruka svobody - odmlčel a převahu by získaly okamžiky, v nichž rozhoduje pocit opuštěnosti, bezradnosti a bázlivého rozhlížení se (Iz 41,10).

I když tento svůj záměr Pán Bůh nezrušil, otázka, zda člověk jím není opuštěn, zaznívá dodnes z hloubi lidských srdcí a duší. Taková otázka zůstala bez odpovědi i na Golgotě. Asi proto, aby mohla přijít odpověď jiná, výraznější a pro všechny nečekaná. Odpověď, která tomuto zaslíbení dala novou a věčnou sílu.

Věříme, že Českobratrská církev evangelická nemůže a nechce být jiným společenstvím než tím, které stojí na jistotě, že stále platí to, co Bůh zaslíbil a ve svém Synu Ježíši Kristu zjevil. Nechceme být těmi, kdo Pána Boha uzavírají do předem daných představ o tom, jakou podobu má mít jeho blízkost a podpora. Chceme být tím společenstvím, které v trpělivé víře umí očekávat a vyhlížet, učí se rozumět a v aktivitě víry chce být Bohu použitelným nástrojem jeho spásy.

Proto vám předáváme toto zaslíbení jako průvodní heslo do tohoto roku s nadějí, že pro vás bude moudrým a povzbudivým vodítkem do všeho, co v bohabojnosti a trpělivosti hodláte činit.

Mahulena Čejková
synodní kurátorka

Joel Ruml
synodní senior

(z dopisu Synodní rady ČCE ze 4. ledna 2006)

ZE SBORU

Schůze staršovstva 9. ledna 2006

1. Michal Jungmann informoval staršovstvo o důvodech svého odchodu z branického sboru - spolu s manželkou a dětmi přecházejí do Křesťanského společenství.

Michal je ochoten i v letošním roce vést branický tábor pro starší děti. Staršovstvo toto rozhodnutí vítá a děkuje Michalovi za dosavadní práci pro náš sbor.

2. Kateřina Holá informovala staršovstvo o stavu sborové knihovny. Seznam knih je na internetu a na nástěnce - bude aktualizován. Knihy budou označeny razítkem branického sboru. Členové sboru budou při sborových ohláškách informováni o možnosti půjčovat si knihy po skončení bohoslužeb.

K. Holá žádá Kč 1000 na nákup nových knih - staršovstvo souhlasí.

3. Zd. Kučerová přečetla pokladní zprávu za prosinec. Sbíрка na bible pro Etiopii činila Kč 6805.

Dle předběžného rozhodnutí ze dne 5.12.2005 poskytl branický sbor sponzorský dar YMCE Braník ve výši Kč 2.155,- , jako příspěvek pro sociálně slabší účastníky zimního tábora "Everest 2005" pořádaného na Šumavě.

4. Údržba kostela

- Br. kurátor informoval o opětovném poškození střechy. Vzhledem k opakovaným krádežím plechů, budeme po dohodě s pokrývačem řešit pokrytí střechy jiným druhem krytiny.

- Osvětlení kostela neonovými zářivkami začíná zlobit - staršovstvo souhlasí s jeho rekonstrukcí.

- Nápis na kostele je uvolněn - br. kurátor bude jednat s truhlářem o připevnění písmen.

5. Zd. Kučerová informovala , že sborová dovolená v roce 2006 bude opět v Herlíkovicích, a to v termínu 19.-26.8. Pozvánka bude v únorové Bráně.

6. P. Novotný přečetl koncept dopisu staršovstva br. Proskovi - s poděkováním za jeho obětavou práci pro branický sbor.

7. Sborové shromáždění bude 12. března 2006.

8. Varhanní doprovod při bohoslužbách - o službu se budou podílet David Rejchrt, Miloš Pechar a Helena Petrová .

9. Květiny na stůl Páně - zajistí sestry Tichá a Pecharová.

10. I. Plhák seznámil staršovstvo se situací Střediska Diakonie pro zrakově postižené a o předpokládané nutnosti finanční pomoci tomuto zařízení.

Rozloučení se sestrou Vágnerovou

7. ledna 2006 se v kostele konalo rozloučení se sestrou **Hanou Vágnerovou**

Za naší milou sestru Hankou

V čase, kdy jsme si připomínali radostnou zvěst Vánoc, že z nebeské slávy za námi přišel Spasitel jako dítě v betlémských jeslích, zastihla náš sbor zpráva o úmrtí naší milé sestry Hany Vágnerové. Pán života a smrti ukončil její pozemský život a povolal si ji do svého království. Zcela jistě víme, že ke svému Pánu a Spasiteli odešla v hluboké a opravdové víře v Něho.

Více než půl století jsme za jejího varhanního doprovodu mohli v písních v branickém kostele chválit našeho laskavého Pána. Při poslechu varhan, stejně tak jako při pohledu na stůl Páně, budeme vidět její pravidelnou a obětavou službu, za kterou jsme a budeme v myšlenkách stále vděční. Sestra Hana byla a zůstane příkladem nejen její službou našemu sboru, ale především její vírou. Z víry čerpala sílu a statečnost po celý život, ale zejména v obdobích těžkých životních zkoušek a v neposlední době při dlouhém boji s těžkou nemocí. Přejeme jí, že již necítí žádnou bolest, protože je v náručí svého Pána, kde jej bude se vším Božím lidem na věky oslavovat.

Ovšem pro mnohé z nás byla pravidelná setkání s ní více než samotné povzbuzení do další práce, jak v osobním životě, tak práce sborové. To je důvod, abychom společně Pánu Bohu děkovali za její příklad věrné křesťanky, za to, že jsme měli možnost se s ní potkávat, s ní se radovat, ale též s ní prožívat těžké životní chvíle a v přímluvných modlitbách společně i jako jednotlivci prosit Boha o pomoc.

Svůj mír dostala od strachů všech a nyní v nebeských výškách spolu s anděly zpívá radostné gloria, buď Bohu sláva na výsostech! A od nás, které předešla, zní za ní do nebeských výšin upřímné: buď Bohu chvála a dík!

Pavel Novotný

Rozhovor s Hanou Vágnerovou z listopadu 2002

....v zápisech staršovstva z roku 1952 jsem narazila na poznámku, že na harmonium při bohoslužbách hraje Hana Burjánková. Tak ses za svobodna jmenovala ty. Jak ses k tomu hraní dostala?

.Hrát jsem začala dříve než v roce 1952. Ještě když hrál při bohoslužbách (v té době bohoslovec) Lubomír Hána, přiměl mě cíleně hrát v nedělní škole, abych si na harmonium zvykla - učila jsem se jen na klavír. Jakmile nastal čas, kdy měl Braník natrvalo opustit - v polovině roku 1951 - s laskavostí sobě vlastní oznámil, že od toho času budu hrát já. Někdy hrála Alena Klečková, ale ta se záhy odstěhovala a já zůstala. Začátky byly všelijaké, účastníci bohoslužeb byli shovívaví, někteří faráři taky. Tenkrát se totiž faráři v Braníku dost střídali, vlastně až do příchodu Timotea Pokorného. Do roku 1976 se doprovázel zpěv na dýchavičná harmonia, zpočátku nebyla opatřena motorem,

takže to byl vlastně výkon spíše sportovní než duchovní.

Udělal jsem si takovou malou početní úlohu: kdybychom od 52 nedělí v roce odečetli 5 na dovolenou, 5 na různé rodinné záležitosti a 2 na nemoci, zbylo by nám 40 nedělí. Když od 50 let odečteme 2 roky na dlouhodobý pobyt v cizině a 2 roky na každé dítě, zbývá 42 let. Když znásobíme 42 let 40 nedělemi v roce, vyjde nám 1680 nedělí, to je víc než čtyři a půl let každodenního hraní.

.Musím zadání početní úlohy poněkud poopravit: v cizině jsem trvale pobývala jen sedm měsíců, přestože jsem původně byla vyslána na dva roky. Po několika měsících jsem byla totiž československým zastupitelským úřadem důrazně upozorněna, že libyjská strana požaduje moje odvolání, neboť jsem sionistka a stýkám se se sionisty v Tripoli. To bylo v arabském teritoriu fatální obvinění, ale protože jsem tomu nevěřila, obrátila jsem se tajně na libyjské ministerstvo vnitra a požádala o stanovisko. Bylo mi řečeno, že libyjská strana proti mně nic nemá, že je to obvinění vykonstruované čs. stranou. Na každé dítě jsem chyběla jen nejvýše 2 neděle, takže 6 nedělí, (možná ani to ne, protože Martin se narodil v pondělí).

Takže své počty musím skutečně opravit: počet nedělí zvyšuji na 2000, to je více než pět let. A to vůbec nepočítám s hraním o svátcích a při svatbách,.

Když k tomu připočítám čas, který věnuješ přepisování kázání a úpravě květin na stůl Páně,, pak služba církvi představuje značnou část tvého života. Nepřijde ti to někdy líto, že tento čas nevěnovala něčemu jinému?

.To mě nikdy nenapadlo. Já ten Braník potřebuji. Je to určitě zásah Boží, že mi hraní v kostele přes spornou kvalitu mého výkonu připadá celá léta jako sváteční zážitek; jestliže jsem kdy z nějakého důvodu vynechala, dostavil se pocit jakési ztráty, jakoby mi ubyla energie.

Vaše rodina patří k sloupům branického sboru. Tvůj otec byl jedním z jeho zakladatelů. Dvacet pět let byl členem staršovstva. A Tvůj bratr i ty jste nezůstali v počtu funkčních let příliš pozadu. Být evangelíkem pro vás všechny asi bylo věcí samozřejmou?

.Samozřejmě asi v životě není nic. Nám oběma, mně i bratrovi, pomohla určitě důsledná výchova rodičů a učitelů (např. Stanislav Segert) k víře formou předané informace, zvěstování a osobního příkladu. Ale hlavní bylo, že nám Bůh ze své milosti víru daroval. Uvědomuji si, že spoustu situací bych bez jistoty Boží přítomnosti vůbec nezvládla.

A co děti?

.Co se týká mých dětí, ptáš-li se na ně, asi nebylo moje výchovné působení vždycky úplně nejmoudřejší; mnohé věci bych teď řešila jinak. Naštěstí je tu zase korektiv Boží, takže ty spousty chyb, které jsem kdy udělala, má kdo napravit. Protože...*"Nebude-li Hospodin stavěti domu, nadarmo usilují ti, kteříž stavějí jej; nebude-li Hospodin ostrážhati města, nadarmo bdí strážný..."* Tak to vcelku dopadlo dobře.

Když přemýšlíš o branickém sboru - co ti na něm vadí, co ti pomáhá?

.Mám-li být upřímná, tak mi celkem nic zásadního ve sboru nevadí; a co mi pomáhá? Ohromně mi pomáhá tzv. "zpětná vazba"; mládež velice dobře zpívá a působí mi potěšení slyšet, že se "nerozcházíme", (což se stává přímo chronicky při doprovodu Narodil se Kristus Pán o vánoční slavnosti, zařekla jsem se, že už ji doprovázet nebudu).

Již tady byla zmínka o tvém dlouhodobém pobytu v cizině. Měla jsi možnost poznat blíže islámský svět. Jaký je? Měla jsi tam nějaké potíže proto, že jsi žena, nebo proto, že jsi křesťanka?

.Měla jsem příležitost navštívit několik netradičních zemí. Více než sedm měsíců v zemi islámu a spolupráce s muslimy a obyvateli četných dalších rozvojových zemí v tehdejší Československu mi umožnilo je trochu víc pochopit. V tvrdě islámské zemi jsem jako křesťanka měla spíš výhodu než kdybych se prohlásila za bezvěrce. (Dokonce i soudruzi si psávali do dotazníků pro výjezd do islámských zemí, že jsou křesťané, aby neměli potíže.) Mám pro vztahy nefundamentalistických muslimů, křesťanů a židů vlastní, velmi tolerantní teorii, vycházející z praktické zkušenosti s nimi, kterou se však neodvážuji publikovat na jakýchkoliv stránkách, nejen na stránkách Brány, ba ani ji vůbec vyslovit.

.Jako žena v islámských zemích jsem potíže neměla, ani v žádných jiných zemích, pokud jsem dodržovala zvyklosti v té které zemi platné. Na pracovním pobytu v Libyi jsem byla bez rodiny, odkázána sama na sebe, bydlela jsem ve vícepatrovém libyjském domě, kde nebyl žádný Čech ani Evropan, nadto v podmínkách extrémních, protože to bylo v roce válečného konfliktu Libye s USA (a v roce Černobyli). Právě po odeznění válečného stavu (když se sousedé vrátili z hor, kam úplně všichni utekli a dům zůstal prázdný) mi libyjské rodiny v domě projevovaly přes jazykovou bariéru dojemné přátelství a jakýsi obdiv, že jsem taky neutekla, což ostře kontrastovalo s naprostým nezájmem členů naší ambasády (já nebyla součástí ambasády, ale byla jsem v teritoriu na obchodní případ). Musím konstatovat, že se ke mně chovali muslimové lépe než mnozí Češi, a to jak v cizině tak doma.

Chtěla by ses tam ještě někdy vrátit?

.Ráda bych se ještě jednou podívala do Afriky a taky do Izraele ale ne jako turistka. Cizí zemi lze poznat nejlépe, když se do ní vyjede za prací. Když je třeba konat desítky obvyklých úkonů v nevědnicích a neznámých podmínkách. A abych v některé zemi pracovala, na to už nemám věk ani zdraví.

Dlouhou řadu let jsi byla přivázána doma k dětem, pak jsi pracovala "od nevidím do nevidím" v zahraničním obchodě. Teď jsou děti samostatné, ty jsi v důchodu. Jak si užíváš blahého nicnedělání?

. To je provokativní otázka - nudu neznám a nicnedělání není pro mne blahé. Mám devět vnoučat, jednoho vlastního psa, dva psy nalezené a dva psy zavržené, kytky, knihy, hudbu, kterou ráda poslouchám a mizerně provozuji, mám přátele, práci, která mi nedělá problémy, občas nějaký ten sport, moc ráda vařím, mám v spolupěči jedenáctery včely, ráda se budu zabývat různými textilními technikami až mě začnou bolet nohy a budu sedět doma a ještě spoustu nápadů v záloze.... ovšem, poskytně-li mi můj Pán ještě trochu času.

Za Bránu se ptala Růžena Černá, odpovídala Hana Vágnerová

Rozhovor vyšel v listopadové Bráně 2002

Dokončení v prosinci roku 2005 - Poskytl.

Ještě další tři roky doprovázela Hana náš nedělní zpěv. V druhém pololetí roku 2005 už jen za cenu překonávání nesmírné únavy a bolesti. Ti, kdo věděli o jejím zdravotním stavu, obdivovali její statečnost, ostatní ani nepozorovali, že se něco děje. Hana seděla na svém místě u varhan.

Tiše bojovala s nemocí a do poslední chvíle se snažila nepolevovat ve svých činnostech.

Vánoční hra 18.12.2005

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je scéna s nezbednými dětičkami)

Dík Jarmile za další hru.

Děj? Rozmluva Historie s Cizincem a divadelní ztvárnění novozákonní zprávy o narození Jana Křtitele, Ježíše, o hvězdě a třech mudrcích, o útěku do Egypta. Nuda? Vůbec ne. Vnímali jste ty dialogy? To byla současnost.

A jejím prostřednictvím zamyšlení nad tím, jak to asi bylo tenkrát. Vůbec nebylo lehké říci andělovi "ano", nebylo lehké přijmout těhotnou ženu, nebylo samozřejmé odejít od ovcí jen proto, že se někde narodilo dítě, nebylo lehké vzít novorozence a vydat se do daleké země.

Ukázky z textu hry:

Josef: "Ohleduplný, ohleduplný mám prej bejt. Na to vám vážení kašlu zvysoka. Marie měla být mou ženou. A co s tím mám dělat? Co vám mám povídat? Co chcete slyšet? Že ji mám rád? Že mi na ní záleží? Co to tady vykládáte za zbožný povídání. Já dělal všechno, aby byla spokojená. A vona... Ať jde..."

Alžběta: "Tys promluvil a mně došlo, jaký osud ho asi čeká. Víš, co to bude za život? Jestli má být hlasem volajícím na poušti a připravovat cestu Páně, víš, jak se na něj budou Římané dívat? Jako na blázna. A smetánka vlastního národa? Pěkně jí bude ležet v žaludku. Nechci dohlídnout jeho konce. Co ho čeká?"

Zachariáš: "To není naše věc, to si pamatuj. Jednou provždycky...."

Simeon: "Hospodin zástupů mi slíbil, že neužrím smrti, dokud nespátřím Hospodinova pomazaného. Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat. I tvou vlastní duši pronikne meč - aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je scéna se Simeonem)

Josef: "Teda ať se na místě propadnu, jestli tomu rozumím."

Marie: "Padá na mě z těch slov radost, ale i úzkost. Nevím, co s námi bude, Josefe."

Josef: "Pánbůh nebeský se o nás postaral až do dnešního dne, věřím, že se postará i dál."

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je scéna s cestovatelkou a velbloudáčkami)

Dobyť Everestu

"Je pět hodin ráno, výška něco okolo 7900 metrů nad mořem. Fritz a Walter s sebou nesou jen to nejnnutnější vybavení. Nemají nic k pití. Váhají, počasí je totiž nejisté vzhledem k moři mraků, které stoupá do znepokojivé výšky. Jakmile použijí kyslíkové přístroje, vystupují ke skalnatému výčnělku, s kyslíkem je všechno vždy snazší. Každý stejně nese 19 kilogramů, což pocít'ují jako obrovskou zátěž, kromě toho je masky tlačí a přimrzají ke kůži. Představa dosažení vrcholu ... je žene dopředu."

to je zpráva z Brainova deníku.

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je něco jako hlava s čepicí, brýlemi, šátkem, takže není vidět ani kousek kůže) - Horský vůdce Brain

A zde je svědectví dalšího účastníka výpravy:

Dobytí Everestu, prosinec 2005

Výstup (nejen) branické mládeže na střechnu planety se konal od 26. prosince 2005 do 1. ledna 2006 v šumavské vsi Modrava. Počet dobyvatelů se po celou dobu výstupu měnil (vždy okolo 25), víme však jistě, že všichni horolezci přežili expedici víceméně ve zdraví a spokojeně. Náplň hor byla značně variabilní a účastníci hojně využívali možnosti výběru některého z připravených workshopů. Na výběr byla hudba a zpívání chval, výlety na běžkách, nebo i dramatický kroužek a samozřejmě mnoho dalšího. Kromě toho všeho ale naše skupiny horolezců měly za úkol zdolat právě Everest. Na Modravu se sjely čtyři výpravy z celé Evropy - Švýcaři, Britové, Italové a samozřejmě Češi. A jak už to bývá, místo toho aby si pomáhaly, rozhodly se zdolat Everest každá skupina zvlášť s tím, že kdo na vrchol dorazí první, stane se hrdinou. K tomu sloužily převážně večerní programy, spojené s vyprávěním o osudech expedic, zdolávajících některé významné osmitisícovky. Zde se plnily takové soutěžní disciplíny jako kdo postaví nejvyšší batoh (ano, nejen vítěz měl problém projít dveřmi) nebo kolik kusů oblečení lze navléct na jednoho člena skupiny. Později večer následovala čajovna, umožňující odpočinek po namáhavém dni nebo posilnění z fondů vánočního cukroví, a večerka, která snad ani jednou nebyla dodržena. Ani o sportovní aktivity nebyla nouze. Ať už hry na sněhu, stavba iglů nebo celodenní hra na běžkách. Letošní hory byly v mnoha ohledech výjimečná akce, zejména díky podpoře skvělého týmu, v němž působili Pája Městka, Brain, Jitka Padruňková, Katka Holá, Štěpán Vávra a Pavel Kukačka.

Pánové a dámy, děkujeme Vám. Za sebe můžu říct, že se na příští hory těším už teď a jistě nejsem sám.

-HW-

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je 7 stlačených obličejů při pohledu zdola)

Všichni tito lidé se nacpali do jednoho sněhového iglů. A to tam byl ještě fotograf, kterého na fotce nevidíte.

Dopis staršovstva Vítězslavu Proskovi

Milý Vító!

Tvůj dopis mne velmi překvapil. Po jeho opětovném přečtení jsem si uvědomil, že k Tvému rozhodnutí jsi dospěl po důkladném zvážení a že by bylo zbytečné Ti je rozmlouvat.

Dobře víme, že kořeny Tvé rodiny jsou v branickém sboru a cítíme s Tebou, že v tomto sboru jste s radostí a s díky prožili všechna obdarování, kterých se celé Tvé rodině dostalo. Ty sám jsi úspěšně navázal na sborovou práci svého otce, kterého jsme si velmi vážili a mnohokrát s věčností na něho ještě vzpomínáme. V branickém sboru jsi patřil vždy mezi aktivní a obětavé členy. Jako dlouholetý člen staršovstva jsi měl velkou starost a péči o sbor, nebál jsi se žádné práce. Byl jsi příkladným rovněž ve své obětavosti a štedrosti. V neposlední řadě jsi za všech okolností vystupoval rozvážně, moudře a byl jsi nám skutečným bratrem v Kristu.

Vzhledem k tomu, že hvozdnický sbor je po mnoho let administrován naším sborem, byla a je nám situace ve hvozdnickém sboru dobře známa. Proto víme, že je ke zdejší obětavé kurátorce sestře Skuhrové potřeba další zapálené a obětavé osoby, která společně s ní ponese tíhu odpovědnosti a péče o sbor. Jsme přesvědčeni, že budeš i na této vinici Páně příkladem pracovitosti a obětavosti.

Dovol mi, abych Ti, nejen svým jménem, ale jménem staršovstva a celého sboru upřímně poděkoval za všechnu Tvoji dlouholetou obětavou sborovou práci, za každý přátelský stisk ruky. Určitě Tebe i členy Tvé rodiny kdykoli a rádi uvidíme v branickém kostele.

Přejeme Tobě a celé Tvé rodině, aby se Vám ve hvozdnickém sboru dařilo, abyste byli zdraví a aby si tamní členové sboru Tvé práce vážili alespoň tak, jako my zde v Braníku.

K tomu Ti dopomáhej sám Pán Bůh!

V lásce Kristově za staršovstvo

Pavel Novotný

OZNÁMENÍ

Koncerty na Vinohradech

Připomínáme pravidelné odpolední koncerty v kostele ČCE na Vinohradech vždy první úterý v měsíci od 14,30 hod.

7. února: Dominika Hošková - violoncello, Ester Godovská - klavír

---

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)